

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Apostol, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan

Se poartă pe deasupra încă duhul și cântarea îngerilor, duhul praznicului Nașterii Mele pe pământ, o, că mare a fost pentru cei din cer mângâierea în ziua aceea, când Eu, Fiul Tatălui Dumnezeu, M-am născut ca un om ca să cresc și să Mă arăt cine sunt, și M-am arătat. Eram iubirea care a venit după omul pierdut din Dumnezeu. Eram mila care căuta să șteargă păcatele pentru care omul se desparte de Dumnezeu. Eram Salvatorul, Trimisul Tatălui eram, și așa M-am arătat, și smerit am venit să Mă arăt.

Rând pe rând s-au întrebat mulți, cum de am ales să Mă nasc în mijlocul staulului oilor, în iesle pe paie, între oițe și mieluți, în coliba păstorească, așa cum cuvântă colindele pentru nașterea Mea?

O, fiilor care Mă primiți și-Mi așezați în carte venirea și cuvântul pe pământ, am venit între oițe ca să fiu Păstor, să-Mi pasc turma am venit. De aceea am tras în locașul oilor și al păstorilor de oi. N-am venit să fiu vreun cezar, vreun rege, sau cine știe ce rang pământesc să port. Nu, fiilor, nu sunt decât Păstorul Cel de sus, Cel blând, Cel smerit, iar acum cobor pe pământ cu glasul Meu de Păstor ca să împlinesc Scriptura care proorocește că va fi numai un Păstor, și Acela va păstori turma, și așa va fi o turmă, o singură turmă, și nu altfel se va împlini această profeție. Dacă numai un păstor este păstorul, mai se poate spune că sunt mai multe turme, și apoi mai mulți păstori? Se va mai putea să fie mai multe feluri de păstori când va fi să fie o singură turmă?

O, pace vouă, fiilor! Nu știu cei ce-și zic păstori de turme, nu știu despre voi mai nimic, și de aceea zic ei cu mintea lor, din necunoștință zic că voi sunteți altceva decât turma pe care Eu o păstoresc, Eu Însumi, fiilor, așa cum scrie în Scripturi și în prooroci despre Mine că voi veni și voi fi Păstorul oilor Mele și că le voi aduna de peste tot cu fluierașul, cu cuvântul Meu le voi aduna și le voi fi Păstor.

O, dar ale cui sunt oile pe care Eu nu le păstoresc acum ca și pe voi? Fiilor, fiilor, sunt ale altor păstori, sunt ale celor ce nu le păstoresc, ci doar le iau lâna și darul lor, darul cu care ele plătesc lui Dumnezeu, Care le hrănește din bunătățile milei Lui pentru fapte bune. Iar oile Mele, o, fiilor, sunt cele ce aud glasul Meu și merg după Mine, că e dulce glasul Meu, și după glas Mă cunosc oile Mele, iar după alt păstor ele nu merg.

Și iată, să înțeleagă acum de la Mine păstoriile de turme de ce nu vin după Mine oile lor, și de ce voi sunteți oile Mele și de ce vă hrănesc Eu, și nu ei. O, câte ar fi să mai înțeleagă ei dacă i-ar ajuta mintea și pe ei, dacă ar iubi și ei pe Dumnezeu, nu numai lâna și laptele oilor și supuse sub frica de ei, de cei cruzi cu ele!

Este scris în Scripturi de ce rătăcesc oile Mele prin toți munții și de ce suferă în tot felul fără de vindecare. Este iarăși scris prin prooroci de ce vin Eu spre ele, spre oi ca să le păstoresc Eu Însumi. O, cum să nu vin? Nu trebuie să vin să le caut și să le port de grijă și să le vindec și să le leg ranele și să am grijă multă de cele mai sănătoase, mai grase, și care nu mai trebuie să fie doar jupuite pentru ca să îmbogățească pe păstori?

Păi voi, voi, păstori care n-aveți grijă de oile Mele, voi vă mai și supărați pe oi, vă mai și mâniați pe ele, pe cele care ascultă de glasul Meu de păstor de oi, vă mai și mâniați pe ele? O, cum de le numiți taman pe ele oi rătăcite? Dar ale voastre cum sunt? Sunt nerătăcite?

O, fiilor care vă ziceți păstori de oi, sunt rătăcite oile voastre, sunt dintre cele rătăcite, de vreme ce nu aud, nu ascultă glasul Meu când vin din cer și păstoresc.

Am coborât din cer acum două mii de ani, am coborât Copil, Prunc mic ca să cresc pic cu pic și să nu-Mi uit obârșia de Păstor. Am coborât din cer între păstori, în staulul oilor, ca să se înțeleagă peste timp că n-am venit pentru cine știe ce rang pe pământ, nu să fiu rege sau Cezar, sau Faraon, o, nu de asta am venit, ci doar Păstorul oilor Mele să fiu, de aceea am venit, iar când să-Mi fac lucrarea pentru care am venit de la Tatăl ca să pasc turma Tatălui Meu, s-au temut regii și M-au scos afară din turmă ca pe un străin. O, dar ei știau cine sunt, știau din Scripturi și știau bine, așa cum și preoții de azi știu cine sunt Eu, Cel ce vin să-Mi păstoresc oile, că păstorii de azi Mă cunosc după cuvânt, dar ca și cei de atunci au scaune de domnie sub ei, au ranguri, au grade mari, o, și de aceea nu pot ei sluji pe Dumnezeu, căci Dumnezeu nu este ca ei, și este blând și smerit, și este cu cei săraci și mici, și nu poate Domnul în palate și în jilțuri de odihnă, o, nu, că Domnul este doar Păstor, doar pe pajiște Își are lucrul Său, doar între oi ca să le păzească de lupi, de cei îmbrăcați pe deasupra în haină de păstori, de regi, de cezari, de mai-mari ai pământului.

O, cine să aibă pe pământ grijă de oile Mele? Mi-e milă, Mi-e tare milă de ele și am venit de la Tatăl după ele, am venit să le fiu Păstor, să le port de grijă, căci păstorii de oi trăiesc pe picior mare, huzuresc pe tronuri moi, se dau mari, cruzi, bagă teamă în oițe, le iau laptele și lâna și atât, cer mereu să li se tot dea, cer să-și facă palate și tronuri și stau pe spinarea oițelor trudite pentru ei, o, și se mai miră, de pe tronurile lor se miră de oile sfâșiate și rătăcite prin spini de colo-colo în căutarea unui păstor pentru ele, dar nu-și găsesc, decât fățarnicie, îngâmfare găsesc, iar milă nu, și nu știu ele că nu găsesc pe nicăieri pentru ele oricât ar căuta cu nădejde vreo milă.

O, vin Eu cu mila, vin Eu, că e vremea să vin să le miluiesc, să-Mi adun oile și să-Mi las glasul peste ele și să Mă cunoască după glas și să fie vindecate de mila Mea de Păstor al lor, o, și tot mai mult voi avea grijă să fiu în mijlocul lor și să se audă glasul Meu peste pământ, iar când ele sunt prinse printre spini și ciulini să vină la Mine să le curăț, să le pansez ranele, să le port pe brațe, să le iau în spate și să le duc la izvorul Meu cel dulce și plin de viață pentru oi.

Fiilor, fiilor, au pus lacăte pe bisericuțe și plâng oile Mele. O, cum să nu vin la ele? Cum să stau cu cei din cer când oile plâng și-și caută păstori care să le poarte de grijă?

Fiilor, fiilor, n-au primit păstorii care-și au turmele lor, n-au primit preoții cuvântul Meu de peste voi și de peste ei, că mult le-am grăit și lor, și v-am spus să le trimiteți și lor ca să știe că le grăiesc și lor.

Iată cum va fi cu ei, cu păstorii de turme: Vor părăsi locurile lor de domnie și de odihnă, și asta pentru că au lovit în voi, în Mine și în voi, iar Eu eram Păstorul, și am dorit să le dau și lor iertarea și cărarea, și să nu rămână scriși în istorie și în cer potrivnici ca și cei de acum două mii de ani, dar duhul îngâmfării nu-i lasă pe cei cu grade peste ei, nu-i lasă să se aplece așa cum M-am aplecat Eu pe pământ, și iată, numai Dumnezeu Se apleacă, iar omul nu poate ca Dumnezeu.

Voi însă, fiilor, sunteți niște copii și v-ați aplecat Celui ce Se apleacă fiindcă v-a ajutat mintea, fiindcă ați cunoscut glasul Meu și fiindcă Eu cunosc oile Mele și vin la ele, și ele Mă cunosc și Mă primesc, iar Eu le păstoresc și le port de grijă cu mila Mea cerească, fiilor.

Suntem încă în duhul praznicului Nașterii Mele, iar în ziua aceasta are serbare între sfinți apostolul Duhului Sfânt, Ștefan cel tinerel, cel plin de râvna mărturisirii lui Hristos peste cei tari la cerbice ca și cei de azi mai-mari stătători peste oile Mele, căci oile nu-s ale lor, dar mai știu ei aceasta?

Au fost muștrați cei de pe tronuri, au fost muștrați cei necredincioși de duhul mărturisirii coborât în Ștefan cel tinerel, dar plin de Duhul, iar ei s-au mâniat, și nu s-au umilit nici-decum, căci se simțeau mari de tot, și, mâniindu-se, l-au ucis cu pietre pe mărturisitorul Meu. Atât s-au priceput ei să facă, iar altceva n-au putut cei neputincioși, dar Ștefan a fost

slăvit de îngerii trimiși de Dumnezeu să-l conducă înaintea tronului slavei de sus, o, și au rămas cu judecată aspră cei ce au lucrat uciderea lui, căci singuri și-au lucrat judecata cea grea, iar Ștefan a fost slăvit de cei din cer și i-am dat lui îmbrățișarea Mea și l-am așezat în fața Tatălui Meu ca rod al credinței tari, ca bobocel al neamului creștinesc, care avea să se arate peste pământ și peste veacuri, popor al lui Hristos.

O, copil tinerel și tare cu credința, ți-am ieșit înainte, ți-am ieșit în cale spre cerul sfinților Mei și L-ai mărturisit pe Tatăl, Care Mă avea de-a dreapta Sa. Mare ți-a fost dorul de mărturisirea lui Hristos, iar urmașii Mei te-au numit întâiul rod, întâiul bobocel. Acum ești slujitor mare între slujitorii cei din cer. Duhul Meu Se odihnește peste tine între sfinți în ziua ta de sobor în mijlocul ucenicilor mărturisitori pentru Mine pe pământ în fața celor mari și necredincioși, necredincioși mari. Pace ție în cuvântul tău cel de azi!

— *Izvorul mărturisirii sfinților Tăi Tu ești, Doamne. De la Tine au cei ce mărturisesc că ești Hristosul Tatălui, și rușinați sunt toți mai-marii, toți îngâmfații, toți trufașii sunt doborâți prin curajul mărturisirii celor ce Te vestesc pe Tine Dumnezeul Cel Unul peste tot, Adevăratul nostru Dumnezeu.*

Mare mângâiere ne cuprinde când suntem întru venirea Ta la poporul Tău, care-Ți poartă peste pământ venirea Ta în cuvânt în vremea Ta cu ei, Doamne! Toți sfinții care-Ți însoțesc venirea și cuvântul venirii Tale la ei, toți ne aplecăm cu mare duioșie înaintea lor, a celor ce Te poartă din cer spre pământ, și peste pământ apoi, Doamne.

O, ce măreț, ce frumos lucrezi cu ei în vremea aceasta a Ta cu ei, ce frumos, Doamne! Privirea celor de sus ai Tăi e tot o mângâiere pentru ei, că noi vedem starea și lucrarea Ta toată cu ei și toată slava ei și a Ta.

Vor curge lacrimi mari și multe și vor fi dureri asupra celor ce n-au putut cu mintea lor să-Ți cunoască glasul de Păstor, cu care tot vii și tot pregătești calea și ziua slavei celei mari, când vei fi văzut de toți, chiar și de cei ce Te-au străpuns atunci pe cruce, pe calea crucii cu cuvinte de hulă și de dispreț mult spre Tine, Dumnezeule Doamne.

O, dă-le vreme de pocăință la toți cei necredincioși, dar dă-le darul umilinței, Doamne, căci fără umilință nu vine căința, nu vine, Doamne. O, dă-le celor ce nu au, dă-le și lor ca să aibă și ei din cer, căci din cer vin bogățiile, nu de pe pământ vin.

O, slavă Ție, slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina! Amin.

— Pace în cer și pe pământ, laolaltă pace peste voi, peste cei ce sunt ai Mei! Soarele răsare peste pământ și apune și iarăși răsare, dar cuvântul Meu nu mai are stat, căci stă de veghe peste pământ, stă luminând ca să fie lumină, tot timpul lumină, și ca să se depărteze întunericul de peste tot, iar cei de pe pământ să vadă deslușit calea și cuvântul Meu pe cale spre pământ, și toți vor avea cunoștință de Dumnezeu și se vor apropia să ia această hrană și se vor îndemna unii pe alții, spunând: Veniți spre Domnul, veniți spre Cuvântul lui Dumnezeu, veniți să învățăm de la Domnul și să aflăm calea și să mergem pe ea!

O, fiilor, așa este scris să se împlinescă, și se va vesti peste tot pământul și peste tot se va găsi cuvântul gurii Mele și va suna el de la o margine la alta până la toate marginile, și apoi va veni slava Mea, precum este scris, și nu va mai fi necredință, o, nu va mai fi.

Fiilor, fiilor, fiți mieluteii Mei, fiți blânzi și smeriți cu inima, căci Eu vă sunt Păstor blând, sunt blândul Păstor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27-12-2020/09-01-2021